

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Με μεγάλη καθυστέρηση φτάνει το τεύχος αυτό στα χέρια των αναγνωστών μας. Οι λόγοι είναι γνωστοί.

Στο διάστημα που πέρασε τα σημαντικά γεγονότα υπήρξαν πολλά και θα χρειαζόταν ένα αναλυτικό κείμενο για να τα καταγράψει και αξιολογήσει.

Εν τούτοις θα θέλαμε από το σημείωμα αυτό να μεταφέρουμε, έστω και αξιωματικά, ένα μήνυμα αισιοδοξίας που οι ισχυροί άνεμοι της Νέας Τάξης δεν φαίνεται να κάμπτουν. Την αντίσταση-αναγέννηση των εθνών. Αναγέννηση που επιβεβαιώνει την συστηματικά διατυπωμένη επί δύο δεκαετίες και σε πείσμα της καθόλου παραδοσιακής αριστεράς άποψη, ότι ο αιώνας μας είναι αιώνας του εθνισμού.

Αιώνας που μεταφέρει ήδη το μήνυμά του στον επόμενο, όχι μόνο στην περιφέρεια όπου ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας των Κούρδων μαχητών επέβαλε την μη αναστρέψιμη πλέον πορεία για το κουρδικό έθνος, που — ανεξάρτητα από επιμέρους δυσκολίες— απέδειξε πόσο σχετικά είναι ακόμα και στο στρατιωτικό πεδίο τα αποτελέσματα της γενοκτόνου-θηριώδους τουρκικής πολιτικής, όχι μόνο στις ανατολικές χώρες της πάλαι ποτέ Σοβιετικής Ένωσης με την εντυπωσιακή έκρηξη των εθνοτήτων, αλλά και στην καρδιά της Μητρόπολης, στο ίδιο το Ηνωμένο(;) Βασίλειο, όπου μετά τους Ιρλανδούς ρεπουμπλικάνους πατριώτες, ακολουθούν τον δικό τους δρόμο επαναβεβαίωσης της εθνικής τους ταυτότητας οι Σκώτοι, ενώ έπονται νέοι και νέοι ισχυροί πονοκέφαλοι για τους απρόσωπους και ασπόνδυλους σχεδιαστές ολοκληρωτικών προτύπων που στρατοπεδεύουν και στις δύο όχθες του Ατλαντικού.

Με το θέμα των ναρκωτικών έχουμε ξαναασχοληθεί αφιερώνοντας ολόκληρο το εικοστό μας τεύχος. Στο σημερινό, ο τακτικός συνεργάτης μας Κλεάνθης Γρίβας μας δίνει ένα σφαιρικό κείμενο, εμπλουτισμένο από την πολύχρονη συστηματική έρευνά του, ενώ μας μεταφράζει ένα

ενδιαφέρον άρθρο του Henrik Krüger που ανιχνεύει μέσω της περιπτώσεως του δολοφονημένου Μπεν Μπαρκά, σημαντικές πτυχές του όλου ζητήματος.

Η άγνωστη συνέντευξη του Karl Marx στον R. Landor που «ανακάλυψε» ο Δημήτρης Δεληολάνης, αποτελεί όχι μόνο ένα αξιόλογο ντοκουμέντο, αλλά και ένα χαρακτηριστικό κείμενο που μας ξεδιπλώνει τον τρόπο σκέψης και δράσης ενός αυθεντικού επαναστάτη του καιρού του.

Με την αλβανική εξέγερση και τις επιπτώσεις της στις ελληνοαλβανικές σχέσεις ασχολείται ο Σταύρος Λυγερός, ενώ ο Δημήτρης Δεληολάνης μας επιβεβαιώνει, μετά και το προηγούμενο άρθρο του στα Τετράδια για την 28η Οκτωβρίου 1946, ότι οι Ιταλοί και συνέχεια και συνέπεια ανταγωνιστικής προς την Ελλάδα συμπεριφοράς έχουν όταν πρόκειται να προωθήσουν τις δικές τους θέσεις και συμφέροντα.

Ουσιαστικούς προβληματισμούς σε σχέση με τα ζητήματα της υπαίθρου αλλά και την καθόλου αγροτική μας πολιτική αναπτύσσει ο Νίκος Μαρτίνος, ενώ τέλος ο Ανδρέας Στεργίου μας ξαναθυμίζει την γνωστή αλλά «ξεχασμένη» ιδεολογική πολυμέρεια της Β' Διεθνούς.

Η ανακολουθία στο χρόνο έκδοσης του περιοδικού «έσπρωξε» ορισμένα ήδη στοιχειοθετημένα κείμενα στο επόμενο τεύχος. Ζητάμε και από την στήλη αυτή συγνώμη από τους φίλους συνεργάτες μας, όπως και από τον Ηλία Νικολόπουλο, που — για πρώτη φορά στα δεκαεπτά χρόνια ύπαρξης του περιοδικού — «χτύπησε» ο δαίμων του τυπογραφείου και μάλιστα στο εξώφυλλο, μετατρέποντάς τον σε Νικολακόπουλο.

Κλείνοντας, σας κάνουμε γνωστό ότι με αφορμή την συμπλήρωση εξήντα χρόνων από τον θάνατο του Αντόνιο Γκράμσι, κρίναμε σκόπιμο να ανατυπώσουμε το προ καιρού εξαντληθέν διπλό τεύχος 17-18, αφιερωμένο στην ζωή και το έργο του, δίνοντας έτσι την δυνατότητα στους νέους αναγνώστες να 'ρθουν σε επαφή με μian από τις σπουδαιότερες φυσιογνωμίες του αιώνα μας.

ΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ